

Dublinförordning III

Europaparlamentet och Rådets förordning (EU) nr 604/2013 kallad Dublinförordning III trädde i kraft 1 januari 2014 och gäller för personer som söker asyl efter detta datum. De viktigaste förändringarna är följande:

1. Det föreligger (undantag finns) en presumtion för att ett offentligt biträde utses för ett ensamkommande barn. Eftersom processen under Dublin III-förordningen är mer omfattande och komplicerad ställs det mer krav på barnets företrädare eftersom han eller hon dels ska ha kvalifikationer och sakkunskaper som behövs dels kunna bistå barnet rättsligt och ge den juridiska hjälp de kan behöva. Ett exempel på undantag kan vara att sökande kommer fylla 18 år innan beslut fattas.
2. I Dublin III-förordningen har familjebegreppet utökats till en vidare krets samt att krav på eftersökningar av familjemedlemmar, syskon och släkt på grund av att mer fokus ska läggas på att återföreka familjer.
3. Asylansökan har ersatts med "ansökan om internationellt skydd". Denna utvidgning av begreppet innebär att en medlemsstat (MS) inte längre har något ansvar att återta enligt Dublinförordningen en person som redan beviljats flyktingstatus eller alternativ skyddsstatus (dvs har beviljats uppehållstillstånd).
4. I en av fallbeskrivningarna hade Mohammed redan fått beslut om uppehållstillstånd i Italien (se punkt 3). Detta framkommer i samband med en träff av hans fingeravtryck i Eurodac-systemet och att Dublinenheten därefter har ställt en förfrågan till myndigheterna i Italien. Alla ansökningar från dessa personer ska hanteras i enlighet med nationell lagstiftning (utlänningslagen 2005:716) med möjlighet till tvåinstansprövning (Migrationsdomstolen och Migrationsöverdomstolen). Här gäller inte Dublinförordningen. Ett exempel kan vara att ett ensamkommande barn söker asyl i Sverige och i samband med en träff på fingeravtrycken framkommer det att barnet har beviljats flyktingstatus och har uppehållstillstånd i Italien. Senare framkommer det att barnet har sin mamma i Italien och som också beviljats tillstånd på samma grunder som sitt barn. Fokus här är att barnet ska återförenas med sin mamma. Det visar sig att mamman har slängt ut henne och vill inte ta emot sitt barn. Migrationsverket har i sitt uppdrag att se till att det finns ordnat mottagande i Italien. Om mamman vägrar och därmed håller sig undan så att barnet inte kan förenas med sin mamma måste Migrationsverket finna alternativ till ett ordnat mottagande som t.ex. kan vara sociala myndigheter för att möjliggöra en verkställighet.